

nantsloven. Jeg skal dvæle Noget ved dette Punkt. Tingen er i og for sig overordentlig naturlig, der er undtaget de samme Embedsmænd, der vare undtagne i Fjor. Jeg tillod mig under Behandlingen af en lignende Lov i Fjor at gjøre opmærksom paa Nødvendigheden af at optage visse Klasser af Embedsmænd paa Finantsloven, nemlig de jydsk-fynske Jernbaneembedsmænd, og sørge for dem paa en lignende Maade. Det skete i Fjor, de fik i Følge Finantsloven et Tillæg, men Grundten, hvorfor jeg tillader mig at omtale dette, er, at det forekommer mig, at under Forhandlingerne i Fjor med den daværende Indenrigsminister vare vi Alle enige om, at der var bevilget et vist bestemt Tillæg, nemlig 20 pSt. for Lønninger under 600 Rd. og 10 pSt. for dem mellem 600 og 1200 Rd., til hele det nævnte Personale, og saa vidt jeg har kunnet erfare — ganske præcis kan man jo ikke vide Sligt — men jeg tror ikke at tage meget feil; er det, der er udbetalt, noget ganske Andet. Jeg tror ikke, at Nogen af de Klasser af de jydsk-fynske Jernbaneembedsmænd, til hvem der blev bevilget Tillæg, har faaet et Tillæg, der overskrider 10 pSt., medens Bevillingen, saa vidt jeg husker, løb paa 20 pSt. for Lønninger under 600 Rd. Og jeg tror heller ikke, at Bevillingen er naaet saa højt op, som tilfjortet. Jeg vil fremhæve dette, fordi jeg synes, at deri ligger, at naar man skal bevilge Lønningstillæg igjennem Finantsloven, kan det ikke ske saa nøiagtig som ved særlig Lov. Jeg havde den Opfattelse, at man fra alle Sider var enig — jeg veed jo godt, at det i Øvrigt i Udførelsen ligger i Ministerens Haand — men saa vidt jeg har kunnet erfare, er Bestemmelsen ikke bleven gennemført paa den Maade, som var tilfjortet under Forhandlingerne her. Med Hensyn til § 5 protesterede det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Ansfær) imod det Princip, som havde fundet sit Udtryk der. Deri kan jeg ikke være ganske enig med det ærede Medlem. Ganske vist have Embeds- og Bestillingsmænd ganske i Almindelighed en hel anden Ret; men jeg kan ikke erkjende, som det fra andre Sider er udtalt, at der er et Kontraktforhold mellem dem og Staten. Der er visse Love, i Henhold til hvilke Embedsmændene fungere, og visse Love, der tillægge dem Rettigheder, og de have ogsaa en grundlovsmæssig sikret Stilling, ikke mindst en politisk sikret Stilling, og ved Pensionslovene vilde man, at det Princip er gjort gjældende til det Yderste, at der kan procederes med Hensyn til Pensioner, Lønninger og Tillæg til disse, men det, som her sker, er, at give nogle mindre Tillæg, som vel at mærke kun gjælde for et vist Aaremaal, eller for hvilke der er fastsat en vis Frist, nemlig naar Revisionen indtræder, og et saadant Tillæg kan altid give Anledning til nogen Meningsulighed, om det vel end ikke er meget store Differenser, der her kan blive Spørgsmaal om. Det forekom-

mer mig ikke urimeligt at tillægge Finantsministeren en bestemmende Indflydelse paa Afgjørelsen af Spørgsmaalet om, hvorledes dette Tillæg skal be- regnes for de enkelte Gagesatser, og jeg kan ikke indse, at han derved i Virkeligheden kræfter Prin- ciperne for Embedsmændenes Netsstilling, om de end maa finde sig i, at der gjøres en uvæsentlig Und- tagelse paa dette Punkt.

Ansfær: Lør jeg spørge den ærede For- mand, om jeg har faaet Ordet for en kort Be- mærkning eller for en personlig Bemærkning.

Formanden: Da det ærede Medlem faar Ordet omtrent efter sin Tour — dog efter Om- stændighederne forud for et tidligere indtegnet Medlem — kan det ærede Medlem benytte det til at udtale sig efter en saadan Begrænsning, som det ærede Medlem selv ønsker.

Ansfær: Saa vil jeg tillade mig at be- gynde med at konstatere, at den høitærede For- mand ikke har villet benytte den Bemyndigelse, som § 29 i Forretningsordenen hjemler ham, nemlig den at kunne give mig Ordet uden for min Tour for at gjøre en personlig Bemærkning, noget, jeg tror ellers almindeligt er Tilfældet.

Formanden: Det ærede Medlem foranle- diger mig til at indskyde en lille Bemærkning, som vistnok vil overbevise ham om, at hans Bemær- ning ikke er ganske med Rette anbragt. Den Gang, det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valg- kreds (S. A. Hansen) talte, begjærede det ærede Medlem Ordet uden videre Tilføjelse. Jeg gav, da det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds havde talt, efter Ordenen Ordet til det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd). Først efter at jeg havde givet Ordet til det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valg- kreds, sagde det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds, at det var for en kort Bemær- ning. Det ærede Medlem erindrer vist, at det er saadan, og naar det er saadan, tror jeg rigtignok, at det ærede Medlem — selv efter sin Indrøm- melse af, at Forretningsordenen kun giver Be- myndigelse for Formanden til at afvige fra Indtegningsordenen — dog vil erkjende, at hans Bemærkning ikke var tilstrækkelig foranlediget.

Ansfær: Jeg skal da blot tillade mig i al Beskedenhed at gjøre den Bemærkning, at efter den Tid fik min ærede Nabo her tilvenstre (Sngerlev) Ordet, uaagtet jeg den Gang formelt havde begjæ- ret Ordet for en personlig Bemærkning. Jeg skal yderligere gjøre den Bemærkning, at det paa ingen Maade er min Mening at ville insinuere, at her er en Ret for mig, men jeg vil kun konstatere det Faktum, at den Bemyndigelse, den ærede Formand har, ikke er kommen mig til Gode.